

Svar på interpellation från (M) om vuxna bidragstagare i långvarigt bidragsberoende

Caroline Högström, Moderaterna, har i en interpellation till mig ställt flera frågor gällande vuxna i ett långvarigt bidragsberoende. Här kommer frågorna följt av mina svar:

1. Varför är Västerås Stad bland de sämsta i landet med stor andel vuxna bidragstagare i behov av långvarigt ekonomiskt bistånd?

Svar: Tidigare har Västerås haft ett sämre resultat än många andra kommuner. Ett intensivt arbete har genomförts på socialkontor ekonomi för att förändra detta. Om vi tittar på den senaste statistiken, från 2019, visar den att Linköping, Norrköping, Eskilstuna och Södertälje har högre nettokostnader avseende ekonomiskt bistånd än Västerås. Kostnaden avser antalet kronor utbetalt ekonomiskt bistånd per invånare i respektive kommun. Jönköping, Uppsala, Gävle och Örebro har lägre kostnader för ekonomiskt bistånd än Västerås.

Det betyder att Västerås finns i mitten av de så kallade R9-kommunerna som är jämförbart stora. Västerås följer trenden i riket som visar att kostnader för ekonomiskt bistånd generellt har ökat i Sveriges kommuner sedan 2007 och fram till idag.

2. Vilka åtgärder planerar nämnden för att minska andelen vuxna bidragstagare och få fler ut i arbete?

Svar: Det pågår en hel del arbete för just den här gruppen individer och familjer. Nämnden avser att fortsätta att bedriva ett aktivt socialt förändringsarbete med fokus på individuella planeringar, för att varje enskild person ska komma vidare mot självförsörjning. Månatliga uppföljningar sker i personliga möten med socialsekreterare.

Vår egen verksamhet Returfabriken vänder sig till människor som stått utanför arbetsmarknaden på grund av beroende och psykisk ohälsa, för att motivera dem till ett bättre liv och egen försörjning.

SIP-samordnare har införts vid Socialkontor ekonomi för att bistå socialsekreterare med att arrangera möten med Region Västmanland och skapa planering för rehabilitering

Välfärdsjobb riktar sig till målgruppen som uppbär försörjningsstöd och är ett samarbete mellan UAN och IFN. Processen har implementerats med målet att 60 personer löpande ska ha en sådan anställning på ett år inom kommunal verksamhet.

I Västerås är vi en part i en finansiell samordning med fyra parter, där IFN är huvudaktör, tillsammans med UAN. I **Samordningsförbundet** samverkar vi med Regionen, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan, just för denna målgrupp för att de inte ska hamna mellan stolarna. Inom samordningsförbundet drivs insatser som:

Samordningsteamet, för människor som står mycket långt ifrån arbetsmarknaden, **Jobbfokus 2.0/Spira** som är en insats för unga människor med aktivitetsersättning samt projektet implementering av **SAMSIP** en individuell samordnad insats för arbetsåtergång. Jag vill också nämna det forskningsprojekt som finansieras av Samordningsförbundet **SIM**, som syftar till att stärka den psykiska hälsan hos unga, ett viktigt förebyggande arbete.

Under 2021 kommer nämndens samverkan med Försäkringskassan att förstärkas. Samarbetet rör personer som saknar SGI (sjukpenninggrundande inkomst). Det rör sjukskrivna som söker försörjningsstöd för att de inte har rätt till sjukpenning. Förhoppningen är att samarbetet ska leda till att dessa får ytterligare stöd i sin rehabilitering och i vissa fall eventuellt ersättning från Försäkringskassan.

3. Vilket samarbete sker med Utbildning- och arbetsmarknadsnämnden som i dagsläget har kommunens arbetsmarknadsåtgärder?

Svar: När Arbetsförmedlingen förändrade sitt arbetssätt, träffades ordförande för UAN, IFN och chefer inom våra förvaltningar, för att så snabbt som möjligt se vad kan vi göra tillsammans för att förhindra att just denna grupp växer i Västerås. Utifrån detta har vi nu tillsammans infört välfärdsjobben, som jag nämnde tidigare.

Nämnden har genom Socialkontor ekonomi ett tätt och gott samarbete med AME (arbetsmarknadsenheterna). Det finns dels en strategisk grupp, i vilken chefer från de båda förvaltningarna gör månatliga avstämningar, dels en operativ grupp med medarbetare som arbetar med rutiner och samarbeten rörande enskilda.

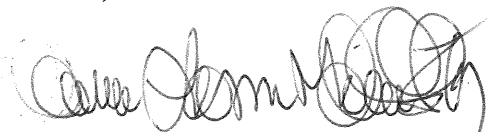
Ett ESF-finansierat projekt har startat under hösten 2020 vid AME – med målgruppen personer med ekonomiskt bistånd, utländsk bakgrund och språksvårigheter.

4. Vilket samarbete sker med Nämnden för Idrott, fritid och förebyggande kring förebyggande åtgärder?

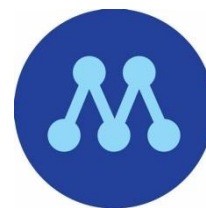
Svar: Individ- och familjeförvaltningen arbetar i nära samverkan med Familjecentrum som finns inom Nämnden för idrott, fritid och förebyggande. Det finns också en nära samverkan mellan fritidsgårdar och fältande socialsekreterare. Ytterligare exempel på samverkan är kring TSI (tidigt samordnade insatser) och EST (Effektiv samverkan för trygghet).

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Västerås, 2021-03-10

Ann-Louise Molin Östling
ordförande i individ- och familjenämnden

Interpellation 11-01-2021

Interpellation till Individ och familjenämndens ordförande angående den stora andel vuxna bidragstagare i långvarig bidragsberoende?

S-styret har som sin första punkt i deras 140 punkts program att Agenda 2030 ska ligga till grund för alla kommunala beslut. Det första målet i Agenda 2030 är ingen fattigdom och mäts i Kolada med framförallt två olika faktorer, invånare 0-19 år i ekonomisk utsatthet och andel vuxna biståndsmottagare med långvarigt ekonomiskt bistånd. Enligt Koladas statistik är Västerås bland de sämsta gällande vuxna bidragstagare. 2.1 % av Västerås medborgare var fast i långvarigt ekonomiskt bidragsberoende 2019. Siffrorna för 2020 är ännu inte redovisade i den offentliga statistiken.

Enbart ca 10 andra kommuner har högre andel än Västerås och ligger därmed sämre till. Långvarigt bidragsberoende är inte bara en kostnad för kommunen utan innebär ofta långsiktig ofrihet för de personer som är fast i utanförskap.

En industristad med många företagsetableringar och en närhet till starka tillväxtregioner samt ett universitet, folkhögskolor och tillgång till närmast samtliga utbildningsinstitut bör ha betydligt bättre siffror.

Därmed vill jag ställa följande frågor till ordförande i Individ- och familjenämnden:

Varför är Västerås Stad bland de sämsta i landet med stor andel vuxna bidragstagare i behov av långvarigt ekonomiskt bistånd?

Vilka åtgärder planerar nämnden för att minska andelen vuxna bidragstagare och få fler ut i arbete?

Vilket samarbete sker med Utbildning- och arbetsmarknadsnämnden som i dagsläget har kommunens arbetsmarknadsåtgärder?

Vilket samarbete sker med Nämnden för Idrott, fritid och förebyggande kring förebyggande åtgärder?

Caroline Högström (M)